

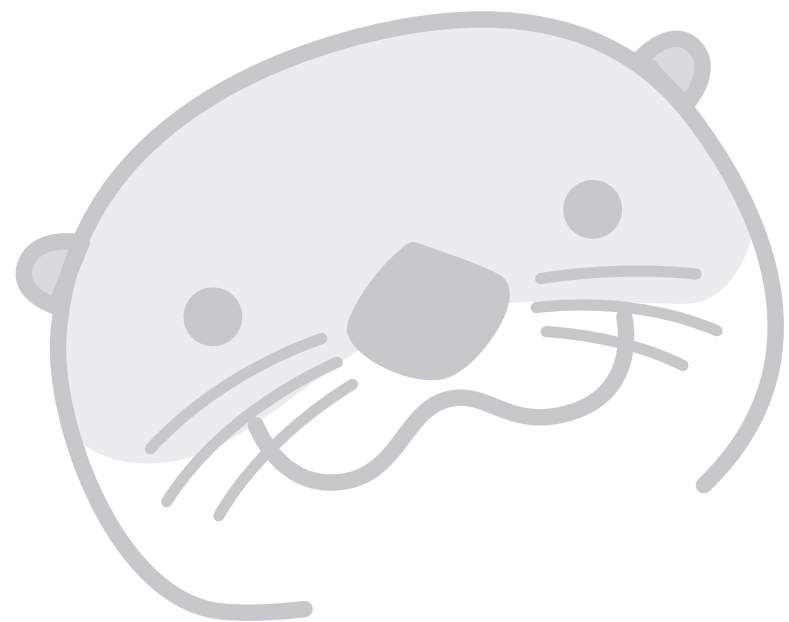
บ้านน้อย

THE LITTLE HOUSE

เรื่องและภาพ: เวอร์จิเนีย ลี เบอร์ตัน
แปล: พุสดี นาวาวิจิต

นานมาแล้ว
มีบ้านหลังน้อย
อยู่ในชนบทแสนไกล
บ้านน้อยหลังนี้สวยงามน่ารัก
และแข็งแรงทนทาน
คนที่บรรจงสร้างบ้านนี้บอกว่า
“บ้านน้อยหลังนี้ต้องไม่มีใคร
นำไปแลกกับเงินหรือทอง
และจะต้องมีคนอาศัยอยู่ในบ้าน
ไปจนถึงรุ่นเหลนของเหลนเรา”

บ้านน้อยหลังนี้
มีความสุขมาก
เมื่ออยู่บนภูเขา
ได้เห็นทิวทัศน์ชนบทรอบบ้าน
เห็นดวงอาทิตย์ขึ้นในตอนเช้า
เห็นดวงอาทิตย์ตกในตอนเย็น
วันเวลาผ่านไป
แต่ละวันแตกต่างกันเล็กน้อย
จากวันก่อนหน้านั้น...
แต่บ้านน้อยก็ยังคงอยู่ที่เดิม

ยามกลางคืน
บ้านน้อยมองดูดวงจันทร์
เปลี่ยนจากจันทร์เสี้ยวจนเต็มดวง
แล้วเปลี่ยนเป็นจันทร์เสี้ยวอีกครั้ง
เมื่อถึงคืนเดือนมืด
บ้านน้อยก็มองดูดวงดาว
ซึ่งอยู่ห่างออกไปไกลแสนไกล
บ้านน้อยมองเห็นแสงไฟจากในเมือง
จึงรู้สึกอยากรู้ อยากเห็น
ว่าการอยู่ในเมืองเป็นอย่างไร

เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว
สำหรับบ้านน้อย
ซึ่งมองดูทิวทัศน์ชนบท
ค่อยๆ เปลี่ยนแปลงไปตามฤดูกาล
เมื่อถึงฤดูใบไม้ผลิ
เวลากลางวันยาวขึ้น
และแสงแดดก็อบอุ่น
บ้านน้อยรอคอยให้นักโรบินตัวแรก
บินกลับมาจากทางใต้
และเฝ้ามองต้นหญ้าแตกใบสีเขียว
มองพืชพรรณไม้แตกตาเป็นตุ่มน้อยๆ
และต้นแอปเปิลออกดอกสะพรั่ง
บ้านน้อยเฝ้าดูเด็กๆ
เล่นน้ำในลำธาร

